

den opfattelse, at disse opgaver ikke kan betragtes som betalt arbejde og derfor faldt udenfor Den internationale Arbejdsorganisations opgaver.

I samme afsnit tilføjede man under de grupper, som skulle opfordres til frivilligt at benytte erhvervsvejledningen, „unge personer, som kan vælge mellem forskellige erhvervsretninger indenfor skolen“.

I afsnittet om erhvervsvejledning for voksne indføjedes et afsnit, gående ud på, at alle nødvendige og anvendelige midler skal tages i brug for indenfor den almindelige erhvervsvejledning at udvikle særlig erhvervsrådgivning for teknikere, fagarbejdere, funktionærer og overordnet personale.

Henstillingen lyder således:

Henstilling (nr. 87) om erhvervsvejledning.

Efter at være blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd og efter at være trådt sammen til sit 32. møde den 8. juni 1949, og

Efter at der er opnået enighed om vedtagelsen af visse forslag om erhvervsvejledning, der er opført som 9. punkt på mødets dagsorden, og

Efter at have besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, vedtager Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference i dag den 1. juli 1949 følgende henstilling, som benævnes henstillingen om erhvervsvejledning af 1949:

I. Almindelige bemærkninger.

1. I nærværende henstilling betyder udtrykket „erhvervsvejledning“ den bistand, der ydes en person til løsning af problemer vedrørende valg af beskæftigelse og dygtiggørelse under behørig hensyntagen til den pågældendes anlæg og interesser samt til forholdet mellem disse problemer og de beskæftigelsesmæssige muligheder.

2. Erhvervsvejledningen er baseret på den enkeltes frie valg; dens hovedformål er at give ham enhver mulighed for personlig udvikling og tilfredshed i arbejdet under behørig hensyntagen til den mest effektive udnyttelse af de nationale arbejdskraftressourcer.

3. Erhvervsvejledningen er en fortsat proces, hvis grundprincipper er de samme uden hensyn til de arbejdssøgendes alder. Disse principper har direkte betydning for det enkelte menneskes velfærd og for alle landes velstand.

4. Erhvervsvejledningen bør tilpasses efter hvert enkelt lands særlige behov og indføres gradvis. Dens udvikling inden for det enkelte land bør ske ud fra en udbredt forståelse af formålet med erhvervsvejledningen, indførelse af fyldestgørende administrativ ordning samt tilvejebringelse af et teknisk kvalificeret personale.

II. Område.

5. Den offentlige erhvervsvejledning bør i så vidt omfang, som den nationale og lokale politik og de nationale og lokale ressourcer gør det muligt, stå åben for alle, der behøver en sådan bistand.